

ADVIES 2014/155

De dochter van klagers is van 3 Havo naar 4 vmbo bevorderd. Met klagers is hierover onvoldoende gecommuniceerd. Klacht is gegrond

Advies aan:

het bestuur van de Stichting * te P. (hierna te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van de heer K1 en mevrouw K2. (hierna te noemen: klagers), ouders van de minderjarige S., leerlinge van de vestiging Thomas à Kempis van het Arentheem College te Arnhem (hierna te noemen: de school) , die door het bevoegd gezag in stand gehouden wordt.

I. Het verloop van de procedure

Bij brief van 24 september 2014 heeft mr. S.G. Volbeda, advocaat, namens klagers een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie voor het Christelijk Onderwijs (verder te noemen: de Commissie) tegen de school. De klacht houdt in dat over de verwijzing van S. naar het vmbo vooraf onvoldoende met klagers is gecommuniceerd. Zij hebben daardoor niet tijdig maatregelen kunnen treffen om haar de havo-opleiding g te kunnen doen voortzetten.

Bij brief van 9 oktober 2014 heeft drs A1, lid van de centrale directie van het bevoegd gezag, schriftelijk gereageerd op de klacht.

Op 5 november 2014 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Utrecht, waar klagers in persoon zijn verschenen, vergezeld door hun gemachtigde mr. Volbeda voornoemd.

Van de zijde van de school zijn verschenen drs. E. A1 voornoemd, A2, directeur van de school, en mr. J.A. Keijser, gemachtigde van het bevoegd gezag.

II. Standpunt van klagers

De dochter van klagers, S., zat in het schooljaar 2013/2014 in de derde klas havo van de school. Aan het eind van het schooljaar heeft de overgangsvergadering besloten dat zij niet mocht doubleren. In de plaats daarvan is S. bevorderd naar de vierde klas van het vmbo.

Klagers hebben een aantal bezwaren tegen de gang van zaken. Zij hebben, toen zij daarom vroegen, geen onderbouwde reden voor het besluit vernomen. Daarnaast zijn zij niet tijdig op de hoogte

gesteld van de risico's die S. liep. Klagers hebben daardoor niet eerder de gelegenheid gekregen om maatregelen te treffen, bijvoorbeeld door S. tijdig bijles te laten krijgen of door tussentijds naar een andere school om te zien, waarop zij de havo-opleiding wel kon voortzetten.

De school heeft bovendien in strijd gehandeld met haar eigen, in de schoolgids vermelde beleid.

Op grond van dat beleid krijgen alle leerlingen van het derde leerjaar van de havo bij het kerst- of januarirapport een voorlopig advies over het vervolg in de bovenbouw. Leerlingen ten aanzien van wie twijfel bestaat over de haalbaarheid van de havo-opleiding, worden verplicht om aan een bijeenkomst over verdere opleidingsmogelijkheden deel te nemen. Eind maart of begin april volgt een definitief advies. Ingeval van afstroom naar het vmbo g/t wordt aan het advies meteen een plaatsingsbrief toegevoegd.

Vastgesteld moet worden dat ten aanzien van S. de vermelde procedure niet is nageleefd. Zij heeft geen voorlopig advies ontvangen, op een voorlichtingsbijeenkomst is zij niet geweest en een definitief advies is in maart of april niet verstrekt.

De handelwijze van de school getuigt van onzorgvuldigheid jegens S.. Klagers zijn niet op de mogelijkheid van revisie geattendeerd begin juli. S. zit nu in klas 4 vmbo, waar zij zich erg ongelukkig voelt.

III. Standpunt van de school

Volgens de klachtenregeling die voor de school geldt, moet een klager die een grief heeft, zich in eerste instantie wenden tot de locatiedirecteur. Leidt dat niet tot overeenstemming, dan kan er een klacht ingediend worden bij de algemene directie van de school. Vervolgens kan een klager pas zijn klacht voorleggen aan de klachtencommissie.

Kennelijk hebben klagers zich rechtstreeks tot de klachtencommissie gewend.

De passage uit de schoolgids waar klagers zich op beroepen, geeft de gangbare praktijk niet accuraat weer. Zij slaat niet op alle leerlingen, maar alleen op die leerlingen, van wie halverwege het schooljaar al duidelijk is dat zij het derde leerjaar havo niet met succes zullen afronden. Bij het definitieve advies van maart of april wordt, indien mogelijk de plaatsing op dat moment daadwerkelijk geëffectueerd. De genoemde procedure wordt de laatste jaren niet of nauwelijks meer toegepast.

De school heeft gedurende het schooljaar 2013/2014 wel degelijk zich de nodige moeite getroost om klagers te doordringen van de tegenvallende vorderingen van S. en van de daarvan te verwachten gevolgen. Dat moge blijken uit het volgende :

- Op 20 november 2013 heeft na een leerling-bespreking de school gebeld naar klagers om hen op de hoogte te stellen van de mindere resultaten van S..

- De mentor heeft op 18 februari 2014 naar aanleiding van het voorjaarsrapport klagers erop gewezen dat S. met de resultaten die zij toen had behaald, niet over zou gaan. Er is toen gewezen op de mogelijkheid van een vmbo-advies.
- Op 13 mei 2014 heeft de mentor klagers schriftelijk uitgenodigd voor een gesprek over de studievorderingen. Daarvan is geen gebruik gemaakt.
- Alle ouders van leerlingen hebben op 26 mei 2014 een e-mail ontvangen met daarin uiteengezet de revisieprocedure.
- Op 2 juli 2014 heeft de mentor aan klagers gemeld dat S. met de cijfers die zij toen had, niet bevorderd zou worden naar de vierde klas van de havo.
- Na afloop van de rapportenvergadering op 7 juli 2014 heeft de afdelingsleider havo-onderbouw S.'s moeder gebeld met de mededeling dat besloten was dat zij niet bevorderd zou worden naar de vierde klas van de havo, maar naar de vierde van het vmbo-t. De onderbouwing van het besluit was gelegen in de behaalde cijfers, de lage scores bij de Cito-VAS toetsen en het oordeel van de overgangsvergadering. Bij brief van 14 juli 2014 is dit bericht schriftelijk bevestigd. Tussen 7 en 14 juli 2014 is er diverse malen contact geweest tussen de afdelingsleider en klagers. Van de mogelijkheid om een revisieverzoek in te dienen is door klagers geen gebruik gemaakt.

IV. De ontvankelijkheid van de klacht

De door de school gehanteerde Klachtenregeling vindt haar grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb. 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Commissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in de Klachtenregeling aangesloten bij de Commissie, ingesteld door de Besturenraad Centrum voor Christelijk Onderwijs.

De Commissie geeft blijkens artikel 4, tweede lid van haar reglement gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over:

- a. de ongegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

V. Overwegingen van de Commissie

Voor zover de verwijzing naar de klachtenprocedure van de school inhoudt dat klagers niet ontvankelijk zouden zijn in hun klacht, wijst de Commissie erop dat het in 1998 de wetgever voor ogen heeft gestaan dat een klager zijn grieven rechtstreeks aan een externe instantie ter

beoordeling voor moet kunnen leggen. Dit recht kan niet door het verplicht voorschrijven van interne klachtenprocedures opzij worden gezet. De Commissie ziet dan ook onvoldoende reden om de voorgelegde klacht niet in behandeling te nemen. Klagers zijn ontvankelijk in hun klacht.

De Commissie onderscheidt de klacht in de volgende onderdelen:

- a. Het niet volgen door de school van haar eigen in de schoolgids aangegeven procedure en
- b. Het klagers onvoldoende voorhouden van de mogelijke gevolgen van de tegenvallende resultaten van S..

Ad a: De schoolgids moet voor ouders en leerlingen informatie bevatten over de werkwijze van de school. Ouders mogen dan ook verwachten dat datgene wat de schoolgids vermeldt over door de school in acht te nemen procedures correct is.

De Commissie constateert ten aanzien van de voorlichting en begeleiding van leerlingen een tegenstelling tussen de bestaande praktijk en de gepubliceerde regelgeving.

Klagers kunnen naar het oordeel van de Commissie terecht de school verwijten dat de manier waarop de school met de tegenvallende resultaten van S. is omgegaan, afwijkt van wat zij op grond van de informatie uit de schoolgids mochten verwachten.

De Commissie is van oordeel dat dit onderdeel van de klacht gegrond dient te worden verklaard.

Ad b. De Commissie stelt vast dat klagers zich door het besluit van de overgangsvergadering van 7 juli 2014 overvallen hebben gevoeld. Kennelijk waren klagers onvoldoende doordrongen van de zwaarte van wat de mentor hun in het gesprek van 18 februari 2014 heeft medegedeeld.

De Commissie merkt op dat bij de onderbouwing van het besluit S. niet te bevorderen naar havo-4 wordt verwezen naar haar teleurstellende resultaten met de VAS-toetsen en het oordeel van de docenten dat S. onvoldoende capaciteiten heeft om de havo met succes te voltooien. Uit de ter zitting overgelegde mails en gespreksverslagen komt echter nogal nadrukkelijk naar voren dat besproken is dat S. beter haar best moet doen en wat harder zou moeten werken. Nergens blijkt daaruit dat gesproken is over tekortschietende capaciteiten. Dit laatste zou wel aan de orde zijn geweest tijdens een gesprek van tien minuten op 18 februari 2014, maar juist van dit cruciale gesprek is geen verslag gemaakt, doch op 3 november 2014 achteraf een verklaring opgesteld.

De Commissie kan zich niet aan de indruk onttrekken dat in de communicatie tussen klagers en de school de boodschap over het tekort aan capaciteiten ondergesneeuwd is geraakt door opmerkingen over het feit dat S. een prettige en aardige leerling was.

Uit wat door de school aan bescheiden is overgelegd, is niet gebleken dat het onaangename van de boodschap voldoende helder is overgebracht aan klagers. Er is ook niet op enig moment in het gesprek nagegaan of deze boodschap was overgekomen. Temeer is dan het probleem dat er na afloop van het bewuste gesprek geen verslag aan klagers is verstrekt.

Naar het oordeel van de Commissie is de school dan ook tekort geschoten in de communicatie naar klagers om duidelijk te maken wat de consequenties waren van S.'s mindere schoolresultaten.

De Commissie is van oordeel dat dit onderdeel van de klacht gegrond dient te worden verklaard.

Het bovenstaande neemt niet weg dat, nu de beslissing om S. niet te bevorderen naar havo-4 gebaseerd blijkt te zijn op de resultaten van de Cito-VAS toetsen en het oordeel van de docenten dat S. over onvoldoende capaciteiten beschikt voor de havo, niet valt in te zien dat een eerdere wetenschap hiervan bij klagers nog tot een gunstiger uitkomst voor S. had kunnen leiden. Het geven van bijles of het zoeken naar een andere school maken het voorgaande namelijk niet anders.

Het is de Commissie niet gebleken dat de communicatie in de week van 7-14 juli 2014 onzorgvuldig is geweest. De Commissie kan klagers ook niet volgen in de stelling dat zij, ondanks de mail van 26 mei 2014, nog afzonderlijk op de mogelijkheid van revisie hadden moeten worden gewezen.

VI. Oordeel van de Commissie

De Commissie verklaart de klacht in beide onderdelen gegrond.

VI. Advies

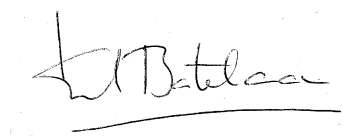
De Commissie adviseert het bevoegd gezag te bevorderen dat er een tijdige verslaglegging plaatsvindt van gesprekken waarin wordt gewezen op (het vermoeden) van onvoldoende capaciteiten om de opleiding te vervolgen.

Aldus gegeven op 5 oktober 2014, mr. E.I. Batelaan-Boomsma, voorzitter, E. van Seventer-Timman en drs. K.B. Visser, leden, in tegenwoordigheid van mr. H. Nentjes als secretaris.

Secretaris

Handwritten signature of H. Nentjes in black ink.

Voorzitter

Handwritten signature of E.I. Batelaan-Boomsma in black ink, with a horizontal line underneath.